

Doris Lessing

auteur	
auteursnaam	Doris Lessing
volledige naam	Doris May Lessing
geboortedatum	22-10-1922
sterfdatum	17-11-2013
geboorteplaats	Kermanshah
geboorteland	Perzië
wikipedia (NL)	nl.wikipedia.org/...
wikipedia (org)	en.wikipedia.org/...
Sasteren Dokuwiki	Doris Lessing
eigensite	dorislessingsociety.wordpress.com

Doris Lessing was een Britse romanschrijfster en winnaar van de Nobelprijs voor literatuur in 2007. Ze werd geboren uit Britse ouders in Perzië , waar ze tot 1925 woonde. Haar familie verhuisde vervolgens naar Zuid-Rhodesië (nu Zimbabwe), waar ze bleef tot ze in 1949 naar Londen, Engeland, verhuisde. Haar romans omvatten *The Grass Is Singing* (1950), de reeks van vijf romans die gezamenlijk *Children of Violence* (1952-1969) worden genoemd, *The Golden Notebook* (1962), *The Good Terrorist* (1985) en vijf romans die gezamenlijk bekend staan als *Canopus in Argos: Archives* (1979-1983).

Lessing kreeg in 2007 de Nobelprijs voor Literatuur . Bij de toekenning van de prijs beschreef de Zweedse Academie haar als “die epiciste van de vrouwelijke ervaring, die met scepticisme, vuur en visionaire kracht een verdeelde beschaving aan een kritisch onderzoek heeft onderworpen”. Lessing was de oudste persoon ooit die de Nobelprijs voor Literatuur ontving, op 87-jarige leeftijd.

In 2001 ontving Lessing de David Cohen-prijs voor een oeuvre binnen de Britse literatuur . In 2008 plaatste *The Times* haar op de vijfde plaats op de lijst van “[De 50 grootste Britse schrijvers sinds 1945](#)”.

Leven

Vroege leven

Lessing werd geboren als Doris May Tayler in Kermanshah, Perzië, als dochter van kapitein Alfred Tayler en Emily Maude Tayler (geboren McVeagh), beiden Britse onderdanen. Haar vader, die tijdens zijn dienst in de Eerste Wereldoorlog een been had verloren, ontmoette zijn toekomstige vrouw, een verpleegster, in het Royal Free Hospital in Londen, waar hij herstelde van zijn amputatie. Het echtpaar verhuisde naar Perzië, zodat Alfred een baan als klerk kon aannemen voor de Imperial Bank of Persia.

In 1925 verhuisde het gezin naar de Britse kolonie Zuid-Rhodesië (nu Zimbabwe) om maïs en andere gewassen te verbouwen op ongeveer 400 hectare bos dat Alfred had gekocht. In de ruige omgeving verlangde zijn vrouw Emily naar een Edwardiaans leven. Dat was misschien mogelijk geweest als de

familie rijk was geweest; in werkelijkheid hadden ze weinig geld en leverde de boerderij nauwelijks inkomsten op.

Als meisje ging Doris eerst naar de Dominican Convent High School , een rooms -katholieke meisjesschool in de hoofdstad van Zuid-Rhodesië, Salisbury (nu Harare). Daarna volgde een jaar op de Girls High School in Salisbury. Ze verliet de school op 13-jarige leeftijd en was vanaf dat moment autodidact. Ze verliet huis op 15-jarige leeftijd en werkte als kindermisje . Ze begon materiaal te lezen dat haar werkgever haar gaf over politiek en sociologie en begon rond deze tijd te schrijven.

In 1937 verhuisde Doris naar Salisbury om als telefoniste te werken en trouwde al snel met de man die haar eerste echtgenoot werd, ambtenaar Frank Wisdom, met wie ze twee kinderen kreeg (John, 1940-1992, en Jean, geboren in 1941), voordat het huwelijk in 1943 eindigde. Lessing verliet het ouderlijk huis in 1943 en liet de twee kinderen bij hun vader achter.

Verhuizen naar Londen; politieke opvattingen

Na de scheiding werd Doris' interesse getrokken door de gemeenschap rond de Left Book Club, een organisatie waar ze het jaar ervoor lid van was geworden. Hier ontmoette ze haar toekomstige tweede echtgenoot, Gottfried Lessing . Ze trouwden kort nadat ze zich bij de groep had aangesloten en kregen samen een kind (Peter, 1946–2013), voordat ze in 1949 scheidden. Ze trouwde niet opnieuw. Lessing had ook een liefdesaffaire met RAF-militair John Whitehorn (broer van journaliste Katharine Whitehorn), die gestationeerd was in Zuid-Rhodesië, en schreef hem negentig brieven tussen 1943 en 1949.

Lessing verhuisde in 1949 met haar jongste zoon Peter naar Londen om haar schrijverscarrière en socialistische overtuigingen na te streven, maar liet de twee oudere kinderen achter bij hun vader Frank Wisdom. Later zei ze dat ze destijds geen andere keus zag: “Lange tijd had ik het gevoel dat ik iets heel dappers had gedaan. Er is niets saaier voor een intelligente vrouw dan eindeloos veel tijd doorbrengen met kleine kinderen. Ik had het gevoel dat ik niet de beste persoon was om ze op te voeden. Ik zou een alcoholist of een gefrustreerde intellectueel zijn geworden, net als mijn moeder.” [16]

Naast haar campagne tegen kernwapens was ze een actieve tegenstander van de apartheid , wat ertoe leidde dat ze in 1956 jarenlang uit Zuid-Afrika en Rhodesië werd verbannen. [17] In datzelfde jaar, na de Sovjet-invasie van Hongarije , verliet ze de Communistische Partij van Groot-Brittannië . [18] In de jaren tachtig, toen Lessing zich luidkeels uitsprak tegen de Sovjet-acties in Afghanistan, [19] gaf ze haar mening over feminisme, communisme en sciencefiction in een interview met The New York Times . [10]

Op 21 augustus 2015 werd een geheim dossier van vijf delen over Lessing, samengesteld door zowel MI5 als MI6 , openbaar gemaakt en in het Nationaal Archief geplaatst . [20] Het dossier, dat documenten bevat die gedeeltelijk zijn geredigeerd, laat zien dat Lessing ongeveer twintig jaar lang, vanaf begin jaren veertig, door MI5 en MI6 werd geobserveerd. Haar banden met communistische organisaties en haar politiek activisme zouden de redenen zijn geweest voor de surveillance van Lessing. [21]

Ontevreden en zich afkerend van de marxistische politieke filosofie, raakte Lessing steeds meer geobsedeerd door mystieke en spirituele zaken, waarbij ze zich vooral wijdde aan de soefi- traditie. [22]

Literaire carrière

Op vijftienjarige leeftijd begon Lessing haar verhalen aan tijdschriften te verkopen. Haar eerste roman, *The Grass Is Singing*, werd in 1950 gepubliceerd. Het werk dat haar internationale aandacht trok, *The Golden Notebook*, werd in 1962 gepubliceerd. Tegen de tijd van haar dood had ze meer dan vijftig romans gepubliceerd, sommige onder een pseudoniem.

In 1982 schreef Lessing twee romans onder het literaire pseudoniem Jane Somers om de moeilijkheden te laten zien die nieuwe auteurs ondervinden bij het proberen hun werk gedrukt te krijgen. De romans werden afgewezen door Lessings Britse uitgever, maar later geaccepteerd door een andere Engelse uitgever, Michael Joseph, en in de VS door Alfred A. Knopf. *The Diary of a Good Neighbour* werd in 1983 in Groot-Brittannië en de VS gepubliceerd en *If the Old Could* in beide landen in 1984, beide geschreven door Jane Somers. In 1984 werden beide romans in beide landen opnieuw gepubliceerd (Viking Books publishing in de VS), ditmaal onder één omslag, met de titel *The Diaries of Jane Somers: The Diary of a Good Neighbour* en *If the Old Could*, met Doris Lessing als auteur.

Lessing weigerde in 1992 een damehood (DBE) als een eer die verbonden was aan een niet-bestaand Empire; ze had eerder in 1977 een OBE geweigerd. Later, eind 1999, aanvaardde ze een benoeming tot Lid in de Orde van de Companions of Honour vanwege "opvallende nationale dienst". Ze werd ook benoemd tot Companion of Literature door de Royal Society of Literature.

In 2007 werd Lessing de Nobelprijs voor de Literatuur toegekend. Ze ontving de prijs op de leeftijd van 88 jaar en 52 dagen, wat haar de oudste winnaar van de literatuurprijs op het moment van de toekenning maakte en de derde oudste Nobelprijswinnaar in welke categorie dan ook (na Leonid Hurwicz en Raymond Davis Jr.). Ze was ook pas de elfde vrouw die de Nobelprijs voor de Literatuur van de Zweedse Academie kreeg in haar 106-jarige geschiedenis. In 2017, slechts 10 jaar later, werd haar Nobelmedaille geveild. Eerder was er slechts één Nobelmedaille voor de Literatuur geveild, die van André Gide in 2016.

Ziekte en dood

Eind jaren negentig kreeg Lessing een beroerte, waardoor ze in haar latere jaren niet meer kon reizen. Ze kon nog steeds naar het theater en de opera. Ze begon zich te concentreren op de dood, bijvoorbeeld door zichzelf af te vragen of ze nog tijd zou hebben om een nieuw boek af te maken. Ze stierf op 17 november 2013 op 94-jarige leeftijd in haar huis in West Hampstead, Londen, aan nierfalen, sepsis en een borstinfectie. Ze werd voorafgegaan door haar twee zonen, maar overleefd door haar dochter Jean, die in Zuid-Afrika woont.

Ze werd herdacht met een humanistische begrafenisdienst.

Fictie

Idries Shah, die Lessing introduceerde in het soefisme [42]

Lessings fictie wordt doorgaans onderverdeeld in drie verschillende fasen.

Tijdens haar communistische periode (1944-1956) schreef ze radicaal over sociale kwesties, een thema waar ze in *The Good Terrorist* (1985) op terugkwam. Doris Lessings debuutroman, *The Grass Is*

Singing , evenals de korte verhalen die later werden gebundeld in African Stories , spelen zich af in Zuid-Rhodesië (het huidige Zimbabwe), waar ze toen woonde. [43]

Dit werd gevolgd door een psychologische fase van 1956 tot 1969, met onder meer het Golden Notebook en het kwintet "Children of Violence". [44]

Als derde kwam de soefi- fase, die ze in haar werk uit de jaren zeventig onderzocht, en in de Canopus in Argos -reeks van sciencefictionromans en -nouvelles (of zoals ze het liever noemde: 'ruimtefiction'). [45]

Lessings Canopus -reeks kreeg een gemengde ontvangst van reguliere literaire critici . John Leonard prees haar roman The Marriages Between Zones Three, Four and Five uit 1980 in The New York Times , [46] maar in 1982 schreef John Leonard met betrekking tot The Making of the Representative for Planet 8 dat "[e]en van de vele zonden waarvoor de 20e eeuw verantwoordelijk zal worden gehouden, is dat het mevrouw Lessing heeft ontmoedigd... Ze propageert nu namens onze onbeduidendheid in het kosmische geraas", [47] waarop Lessing antwoordde: "Wat ze zich niet realiseerden, was dat sciencefiction tot de beste sociale fictie van onze tijd behoort. Ik bewonder ook het klassieke soort sciencefiction, zoals Blood Music , van Greg Bear . Hij is een geweldige schrijver." [48] Ze woonde de World Science Fiction Convention van 1987 bij als eregast. Hier hield ze een toespraak waarin ze haar dystopische roman Memoirs of a Survivor omschreef als 'een poging tot een autobiografie'. [49]

De Canopus in Argos -romans presenteren de inspanningen van een geavanceerde interstellaire samenleving om de evolutie van andere werelden, waaronder de Aarde, te versnellen. Door gebruik te maken van soefi -concepten, waarmee Lessing halverwege de jaren zestig in aanraking was gekomen door haar "goede vriend en leraar" Idries Shah , [42] gebruikt de serie romans ook een benadering die vergelijkbaar is met die van de mysticus G.I. Gurdjieff uit het begin van de twintigste eeuw in zijn werk All and Everything . Eerdere werken van "inner space"-fictie zoals Briefing for a Descent into Hell (1971) en Memoirs of a Survivor (1974) sluiten ook aan bij dit thema. Lessings interesse was gewekt tot het soefisme nadat ze tot het besef was gekomen dat het marxisme spirituele zaken negeerde, wat haar gedesillusioneerd achterliet. [50]

Lessings roman The Golden Notebook wordt door sommige geleerden beschouwd als een feministische klassieker, [51] maar met name niet door de auteur zelf, die later schreef dat het thema van mentale inzinkingen als middel om te genezen en zichzelf te bevrijden van illusies door critici over het hoofd was gezien. Ze betreurde het ook dat critici de uitzonderlijke structuur van de roman niet op waarde hadden geschat. In Walking in the Shade legde ze uit dat ze Molly gedeeltelijk had gemodelleerd naar haar goede vriendin Joan Rodker , de dochter van de modernistische dichter en uitgever John Rodker . [52]

Lessing hield er niet van om als feministisch auteur in een hokje te worden geplaatst. Gevraagd naar de reden hiervoor, legde ze uit:

Wat de feministen van mij willen, is iets wat ze niet hebben onderzocht, omdat het voortkomt uit religie. Ze willen dat ik getuigenis afleg. Wat ze eigenlijk willen, is: 'Ha, zusters, ik sta zij aan zij met jullie in jullie strijd naar de gouden dageraad waar al die beestachtige mannen niet meer bestaan.' Willen ze echt dat mensen al te simplistische uitspraken doen over mannen en vrouwen? In feite wel. Ik ben tot deze conclusie gekomen, met grote spijt.

— Doris Lessing, The New York Times , 25 juli 1982 [10]

Doris Lessing Society

De Doris Lessing Society zet zich in voor de ondersteuning van de wetenschappelijke studie van Lessings werk. De formele structuur van de Society dateert van januari 1977, toen de eerste uitgave van de Doris Lessing Newsletter werd gepubliceerd. In 2002 werd de Newsletter het wetenschappelijke tijdschrift Doris Lessing Studies . De Society organiseert ook panels tijdens de jaarlijkse conventies van de Modern Languages Association (MLA) en heeft twee internationale conferenties gehouden in New Orleans in 2004 en Leeds in 2007. [53]

Archieven

Lessings literaire archief wordt beheerd door het Harry Ransom Humanities Research Center aan de Universiteit van Texas in Austin . De 76 archiefdozen met Lessings materiaal in het Ransom Center bevatten bijna al haar bestaande manuscripten en typoscripten tot 2008. Er wordt aangenomen dat het originele materiaal voor Lessings vroege boeken niet bestaat, omdat ze geen van haar vroege manuscripten bewaarde. [54] De McFarlin Library aan de Universiteit van Tulsa bezit een kleinere collectie. [55]

Het British Archive for Contemporary Writing van de University of East Anglia herbergt het persoonlijke archief van Doris Lessing: een enorme collectie professionele en persoonlijke correspondentie, waaronder de Whitehorn-brieven, een verzameling liefdesbrieven uit de jaren veertig, geschreven toen Lessing nog in Zimbabwe (destijds Zuid-Rhodesië) woonde. De collectie omvat ook veertig jaar aan persoonlijke dagboeken. Een deel van het archief bleef onder embargo tijdens het schrijven van Lessings officiële biografie . [56]

Prijzen

Somerset Maugham-prijs (1954)
Prix Médicis étranger (1976)
Oostenrijkse Staatsprijs voor Europese Literatuur (1981)
Shakespeareprijs van de Alfred Toepfer Stichting , Hamburg (1982)
WH Smith Literaire Prijs (1986)
Palermoprijs (1987)
Premio Internazionale Mondello (1987)
Grinzane Cavour-prijs (1989)
James Tait Black Memorial Prize voor biografie (1995)
Los Angeles Times Boekenprijs (1995)
Internationale Prijs van Catalonië (1999) [57]
Lid van de Orde van de Eregenoten (1999)
Literatuurgenootschap van de Royal Society of Literature (2000)
David Cohen-prijs (2001)
Premio Príncipe de Asturias (2001)
ST Dupont Gouden PEN-prijs (2002) [58]
Nobelprijs voor Literatuur (2007)
Orde van Mapungubwe : Categorie II Goud (2008) [59]

Publicaties

Romans

- The Grass Is Singing (1950) (verfilmd als Killing Heat (1981))
- Terugtrekken in onschuld (1956)
- Het Gouden Notitieboek (1962)
- Briefing voor een afdaling in de hel (1971)
- De zomer voor het donker (1973)
- De memoires van een overlevende (1974)
- Het dagboek van een goede buur (als Jane Somers, 1983)
- Als de oude konden... (zoals Jane Somers, 1984)
- De goede terrorist (1985)
- Het vijfde kind (1988)
- Liefde, opnieuw (1996)
- Mara en Dann (1999)
- Ben, in the World (2000) – vervolg op The Fifth Child
- De zoetste droom (2001)
- Het verhaal van Generaal Dann en Mara's dochter, Griot en de sneeuwhond (2005) – het vervolg op Mara en Dann
- De kloof (2007)

Children of Violence -serie (1952-1969)

- Martha Quest (1952)
- Een goed huwelijk (1954)
- Een rimpel van de storm (1958)
- Ingesloten (1965)
- De stad met vier poorten (1969)

De Canopus in Argos: Archiefserie (1979-1983)

- Shikasta (1979)
- De huwelijken tussen zone drie, vier en vijf (1980)
- De Sirische experimenten (1980)
- Het ontstaan van de vertegenwoordiger voor Planeet 8 (1982)
- De sentimentele agenten in het Voljen-rijk (1983)

Opera-libretti

- Het ontstaan van de vertegenwoordiger voor Planeet 8 (muziek van Philip Glass , 1986)
- The Marriages Between Zones Three, Four and Five (muziek van Philip Glass, 1997)

Strips

- Playing the Game (grafische roman geïllustreerd door Charlie Adlard , 1995)

Drama

- Ieder zijn eigen wildernis (drie toneelstukken, 1959)
- Speel met een tijger (1962)

Poëziebundels

- Veertien gedichten (1959)
- The Wolf People – INPOPA Anthology 2002 (gedichten van Lessing, Robert Twigger en TH Benson, 2002)

Korte verhalenbundels

- Dit was het land van de oude leider (1951)
- Vijf korte romans (1953)
- Door de tunnel (1955) [60]
- De gewoonte van liefhebben (1957)
- Een man en twee vrouwen (1963)
- Afrikaanse verhalen (1964)
- Winter in juli (1966)
- De Zwarte Madonna (1966)
- Het verhaal van een man die niet wil trouwen (1972)
- Dit was het land van de oude leider: Verzamelde Afrikaanse verhalen, deel 1 (1973)
- De zon tussen hun voeten: Verzamelde Afrikaanse verhalen, deel 2 (1973)
- Naar kamer negentien: Verzamelde verhalen, deel 1 (1978)
- De verleiding van Jack Orkney: Verzamelde verhalen, deel 2 (1978)
- Verhalen (1978)
- London Observed: Verhalen en schetsen (1992)
- The Real Thing: Verhalen en schetsen (1992)
- Spionnen die ik heb gekend (1995)
- De Put (1996)
- The Grandmothers: Four Short Novels (2003) (verfilmd als Two Mothers)

Kattenverhalen

- Vooral katten (verhalen en non-fictie, 1967)
- Vooral Cats en Rufus the Survivor (verhalen en non-fictie, 1993)
- De oude dag van El Magnifico (verhalen en non-fictie, 2000)
- Over katten (2002) – omnibuseditie met de bovenstaande drie boeken

Autobiografie en memoires

- Naar huis (memoires, 1957)
- African Laughter: Vier bezoeken aan Zimbabwe (memoires, 1992)
- Onder mijn huid: Deel één van mijn autobiografie, tot 1949 (1994)
- Wandelen in de schaduw: deel twee van mijn autobiografie, 1949 tot 1962 (1997)
- Alfred en Emily (hybride van memoires en fictie, 2008)

Andere non-fictie

- Op zoek naar het Engels (1960)
- Gevangenissen waarin we ervoor kiezen te leven (essays, 1987)
- De wind blaast onze woorden weg (1987)
- Een kleine persoonlijke stem (essays, 1994)
- Gesprekken (interviews, bewerkt door Earl G. Ingersoll, 1994)
- De vragen anders stellen (interviews, bewerkt door Earl G. Ingersoll, 1996)
- Time Bites: Visies en recensies (essays, 2004)
- Over het niet winnen van de Nobelprijs (Nobel-lezing, 2007, gepubliceerd in 2008)

Zie ook

- Lijst van vrouwelijke Nobelprijswinnaars
- Het afwijzen van een Britse eer

Referenties

Stanford, Peter (22 november 2013). "Doris Lessing: Een moeder die veel verkeerd begrepen wordt" . The Daily Telegraph . Gearchiveerd van het origineel op 12 januari 2022. Geraadpleegd op 8 oktober 2019 .

"NobelPrize.org" . Geraadpleegd op 11 oktober 2007 .

Crown, Sarah (11 oktober 2007). "Doris Lessing wint Nobelprijs" . The Guardian . Geraadpleegd op 18 maart 2022 .

Redacteuren van de BBC. "Auteur Lessing wint Nobelprijs" , BBC News, 23 oktober 2007. Geraadpleegd op 12 oktober 2007.

Marchand, Philip. "Doris Lessing oudste winnaar literatuurprijs" . Toronto Star , 12 oktober 2007. Geraadpleegd op 13 oktober 2007.

(5 januari 2008). "De 50 grootste Britse schrijvers sinds 1945" . Gearchiveerd van het origineel op 25 april 2011. Geraadpleegd op 17 april 2008 .. The Times . Geraadpleegd op 25 april 2011.

Hazelton, Lesley (11 oktober 2007). Auteur van 'Golden Notebook', Lessing, wint Nobelprijs .

Bloomberg . Gearchiveerd van het origineel op 24 oktober 2013. Geraadpleegd op 11 oktober 2007 .

Carole Klein. "Doris Lessing" . The New York Times . Geraadpleegd op 11 oktober 2007 .

Liukkonen, Petri. "Doris Lessing" . Boeken en schrijvers (kirjasto.sci.fi) . Finland: Openbare Bibliotheek van Kuusankoski . Gearchiveerd van het origineel op 8 juni 2008.

Hazelton, Lesley (25 juli 1982). "Doris Lessing over feminisme, communisme en 'ruimtefiction'" . The New York Times . Geraadpleegd op 11 oktober 2007 .

"Auteur Lessing wint Nobelprijs" . BBC News . 11 oktober 2007 . Geraadpleegd op 11 oktober 2007 .

"Biografie" . Een leesgids voor The Golden Notebook en Under My Skin . HarperCollins . 1995. Geraadpleegd op 11 oktober 2007 .

Lessing, Doris (1994). Under My Skin: Deel één van mijn autobiografie, tot 1949. Londen: Harper Collins. p . 147. ISBN 000255545X.

Lessing, Doris (20 augustus 2003). Een tehuis voor de Schotse Hooglanders en de Antheap . Petersborough: Broadview Press. p. 27. ISBN 978-1-55111-363-0.

Flood, Alison (22 oktober 2008). "Doris Lessing schenkt onthullende brieven aan de universiteit" . The Guardian .

"De lat lager leggen. Wanneer slechte moeders ons hoop geven" Gearchiveerd op 30 april 2015 in de Wayback Machine , Newsweek , 6 mei 2010. Geraadpleegd op 9 mei 2010.

Peter Guttridge (17 november 2013). "Doris Lessing: Nobelprijswinnende auteur wiens werk varieerde van sociaal en politiek realisme tot sciencefiction." . The Independent . Geraadpleegd op 17 november 2013 .

Miller, Stephen (17 november 2013). "Nobelprijswinnaar Doris Lessing overleden op 94-jarige leeftijd" . The Wall Street Journal . Geraadpleegd op 23 november 2013 .

"Doris Lessing laat de romantiek van Afghanistan varen" , The Christian Science Monitor , 14 januari 1988.

Shirbon, Estelle, "Britse spionnen onthullen dossier over Nobelprijswinnaar Doris Lessing" , Reuters, 21 augustus 2015.

Norton-Taylor, Richard, "MI5 bespioneerde Doris Lessing 20 jaar lang, zo blijkt uit vrijgegeven documenten" , The Guardian , 21 augustus 2015.

Hajer Elarem, 2015. "Een zoektocht naar zelfbewustzijn: deconstructie en reconstructie van vrouwelijke identiteit in de vroege fictie van Doris Lessing", wetenschappelijk artikel. Université de Franche-Comté.

Lessing, Doris. "Biografie (uit de brochure: A Reader's Guide to The Golden Notebook & Under My Skin , HarperPerennial, 1995)" .

Kennedy, Maev (17 november 2013). "Doris Lessing overleden op 94-jarige leeftijd" . The Guardian .

"Het dagboek van een goede buur van Doris Lessing" . Doris Lessing . Geraadpleegd op 13 augustus 2012 .

"Als de oude kon door Doris Lessing" . www.dorislessing.org .

Hanft, Adam. "Toen Doris Lessing Jane Somers werd en de uitgeverwereld voor de gek hield (en mogelijk zichzelf daarbij)" . The Huffington Post , 10 november 2007. Bijgewerkt op 25 mei 2011. Geraadpleegd op 7 september 2017.

Flood, Alison (22 oktober 2008). "Doris Lessing schenkt onthullende brieven aan de universiteit" . The Guardian . Geraadpleegd op 15 oktober 2012 .

"Interview met Doris Lessing" . BBC Radio. Gearchiveerd van het origineel (Audio) op 14 oktober 2007. Geraadpleegd op 11 oktober 2007 .

"Companions of Literature list" . Gearchiveerd van het origineel op 7 juli 2007. Geraadpleegd op 11 oktober 2007 .

Rich, Motoko en Lyall, Sarah. "Doris Lessing wint Nobelprijs voor Literatuur" . The New York Times . Geraadpleegd op 11 oktober 2007.

Hurwicz won in 2007 op 90-jarige leeftijd de Nobelprijs voor Economie. Davis ontving in 2002 de Natuurkundeprijs op 88-jarige leeftijd en 57 dagen. Hun geboortedata staan vermeld in hun biografieën op de website van de Nobelprijs , waar staat dat de prijzen jaarlijks op 10 december worden uitgereikt.

Pierre-Henry Deshayes. "Doris Lessing wint Nobelprijs voor Literatuur" Gearchiveerd op 13 oktober 2007 op Wayback Machine . Herald Sun. Geraadpleegd op 16 oktober 2007.

Reynolds, Nigel. "Doris Lessing wint Nobelprijs voor literatuur" . The Telegraph . Geraadpleegd op 15 oktober 2007.

"Waardevolle boeken en manuscripten" . Christie's. 13 december 2017. Geraadpleegd op 7 december 2017 .

Alison Flood (7 december 2017). "Doris Lessings Nobelprijsmedaille wordt geveild" . The Guardian . Geraadpleegd op 7 december 2017 .

Raskin, Jonah (juni 1999). "The Progressive Interview: Doris Lessing" . The Progressive (herdruk) . dorislessing.org . Geraadpleegd op 17 november 2013 .

Helen T. Verongos (17 november 2013). "Doris Lessing, schrijfster die in 2007 de Nobelprijs won, is overleden op 94-jarige leeftijd" . The New York Times . Geraadpleegd op 17 november 2013 .

Maslen, Elizabeth (1 januari 2017). "Lessing [geboren Tayler], Doris May (1919–2013), schrijfster". Oxford Dictionary of National Biography (online editie). Oxford University Press. doi : 10.1093/ref:odnb/108270 .

"Auteur Doris Lessing overleden op 94-jarige leeftijd" , BBC. Geraadpleegd op 17 november 2013.

"Humanists UK lanceert allereerste archief voor begrafenisherdenkingen" . Humanists UK . 24 april 2018 . Geraadpleegd op 23 oktober 2010 .

Lessing, Doris. "Over de dood van Idries Shah (fragment uit Shahs overlijdensbericht in de Londense

krant The Daily Telegraph)" . dorislesing.org . Geraadpleegd op 3 oktober 2008 .

Pinckney, Darryl. "Zimbabwe's Wounds of Empire | Darryl Pinckney" . ISSN 0028-7504 . Geraadpleegd op 23 april 2023 .

French, Patrick (3 maart 2018). "Free Woman: Life, Liberation and Doris Lessing van Lara Feigel – recensie" . The Guardian . ISSN 0261-3077 . Geraadpleegd op 23 april 2023 .

"Doris Lessing: de soefi-connectie" . openDemocracy . Geraadpleegd op 23 april 2023 .

Leonard, John (27 maart 1980). "Books of the Times; Gentle Book" . The New York Times . Geraadpleegd op 24 december 2020 .

Leonard, John (7 februari 1982). "The Spacing Out of Doris Lessing" . The New York Times . Geraadpleegd op 16 oktober 2008 .

Doris Lessing: Hot Dawns , interview door Harvey Blume in Boston Book Review

"Guest of Honor Speech", in Worldcon Guest of Honor Speeches , onder redactie van Mike Resnick en Joe Siclari (Deerfield, IL: ISFIC Press, 2006), p. 192.

"Postcolonial Nostalgias: Writing, Representation and Memory", deel 31 van Routledge-onderzoek in postkoloniale literatuur , Dennis Walder, Taylor & Francis Ltd, 2010, p92. ISBN 9780203840382 .

"Fresh Air herdenkt auteur van 'Golden Notebook' Doris Lessing" . NPR. 18 november 2013. Geraadpleegd op 19 november 2013 .

Scott, Lynda, "Lessing's Early and Transitional Novels: The Beginnings of a Sense of Selfhood" , DeepSouth , deel 4, nr. 1 (herfst 1998). Geraadpleegd op 17 oktober 2007.

"Doris Lessing Society" . Doris Lessing Society .

"Harry Ransom Center bevat archief van Nobelprijswinnaar Doris Lessing" . hrc.utexas.edu. Gearchiveerd van het origineel op 11 oktober 2008. Geraadpleegd op 17 maart 2008 .

"Doris Lessing manuscripten" . lib.utulsa.edu . Geraadpleegd op 17 oktober 2007 .

"Doris Lessing Archive" . Universiteit van Tulsa . Geraadpleegd op 5 juli 2016 .

"Memòria del Departament de Cultura 1999" (PDF) (in het Catalaans). Generalitat de Catalunya. 1999. blz. 38. Gearchiveerd (PDF) van het origineel op 9 oktober 2022 . Ontvangen 17 november 2013 .

"Golden Pen Award, officiële website" . Engelse PEN . Gearchiveerd van het origineel op 21 november 2012 . Geraadpleegd op 3 december 2012 .

"Recipients National Orders 2008" . South African History Online. 28 oktober 2008. Gearchiveerd van het origineel op 22 januari 2016. Geraadpleegd op 6 augustus 2018 .

- Lessing, Doris. "Door de tunnel." The New Yorker, 6 augustus 1955, p. 67.

Verder lezen

- Diski, Jenny (2016). Uit dankbaarheid . Londen, VK: Bloomsbury Publishing. ISBN 978-1-408-87992-4.
- Fahim, Shadia S. (1995). Doris Lessing: Soefi-evenwicht en de vorm van de roman . Basingstoke, VK/New York, NY: Palgrave Macmillan/St. Martins Press. ISBN 0-312-10293-3.
- Frick, Thomas (voorjaar 1988). "Doris Lessing, The Art of Fiction nr. 102" . The Paris Review . Voorjaar 1988 (106).
- Galin, Müge (1997). Tussen Oost en West: Soefisme in de romans van Doris Lessing . Albany, NY: State University of New York Press. ISBN 0-7914-3383-8.
- Raschke, Debrah; Sternberg Perrakis, Phyllis; Singer, Sandra (2010). Doris Lessing: De Tijd ondervragen . Columbus, OH: Ohio State University Press. ISBN 978-0-8142-1136-6. Gearchiveerd van het origineel op 2 april 2016. Geraadpleegd op 23 augustus 2012 .
- Ridout, Alice (2010). Hedendaagse vrouwelijke schrijvers kijken terug: van ironie tot nostalgie . Londen: Continuum International Publishing. ISBN 978-1-4411-3023-5.
- Ridout, Alice; Watkins, Susan (2009). Doris Lessing: Border Crossings . Londen: Continuum International Publishing. ISBN 978-1-4411-0416-8.

- Skille, Nan Bentzen (1977). Fragmentatie en integratie. Een kritische studie van Doris Lessing, The Golden Notebook . Universiteit van Bergen.[permanente dode link]
- Watkins, Susan (2010). Doris Lessing . Manchester UP. ISBN 978-0-7190-7481-3Gearchiveerd van het origineel op 24 december 2012.
- Wolfe, Graham (2019). Theaterfictie in Groot-Brittannië van Henry James tot Doris Lessing: Writing in the Couls . Routledge. ISBN 9781000124361.

Externe links

Wikimedia Commons heeft mediabestanden met betrekking tot Doris Lessing .

Wikiquote heeft citaten gerelateerd aan Doris Lessing .

- Doris Lessing Society
- Doris Lessing-documenten in het Harry Ransom Center
- Doris Lessing-documenten aan de Universiteit van East Anglia
- Doris Lessing-collectie aan de Universiteit van Tulsa
- Werken van Doris Lessing in de Open Bibliotheek Edit this at Wikidata
- Lijst met werken
- Doris Lessing bij de Internet Speculative Fiction Database Edit this at Wikidata
- Doris Lessing bij British Council : Literatuur
- Doris Lessing op Nobelprize.org Edit this at Wikidatamet de Nobel-lezing 7 december 2007 Over het niet winnen van de Nobelprijs
- Doris Lessing op IMDb
- Transcript van Doris Lessings afwijzingsbrief "Dame" aan de regering van John Major Gearchiveerd op 28 december 2017 op Wayback Machine
- Doris Lessing, Fragmenten 'Over katten'
- Doris Lessing homepage gemaakt door Jan Hanford
- "De schaduw van de vijfde": patronen van uitsluiting in Doris Lessings The Fifth Child (Anne-Laure Brevet)
- Doris Lessing bij Web of Stories (video's)
- Joyce Carol Oates over Doris Lessing
- Doris Lessing Pagina op Guardian Unlimited
- Doris Lessing, auteur die alle conventies aan zijn laars lapte, is overleden op 94-jarige leeftijd , door Helen T Virongos & Emma G. Fitzsimmons, New York Times, 18-11-2013. (Pagina A1, 17-11-2013).
- Optredens op C-SPAN
- Portretten van Doris Lessing in de National Portrait Gallery, Londen Edit this at Wikidata
- Katten in de literatuur – Doris Lessing

Bibliografie

jaar	titel	opmerkingen
1950	The grass is singing	roman, vertaald als "Het zingende gras", 1953
1951	This was the old chief's country	verhalen
1952	Children of violence: Martha Quest	roman"
1952	Hunger	roman, vertaald als "Honger", 1985
1953	Five	verhalen
1953	Retreat to innocence	roman
1954	Children of violence: A proper marriage	roman, vertaald als "Een goed huwelijk", 1980
1957	The habit of loving	verhalen, vertaald onder de titel "Liefhebben uit gewoonte", 1957

jaar	titel	opmerkingen
1957	Going home	verslag, vertaald als "Terugkeer", 1988
1958	Children of violence: A ripple from the storm	roman, vertaald als "Een echo van de storm", 1981
1959	Each his own wilderness	toneel
1959	14 Poems	
1960	In pursuit of the English	verslag
1962	The golden notebook	roman, vertaald als "Het gouden boek", 1978
1962	Eldorado	roman, vertaald als "Eldorado", 1983
1962	Play with a tiger	toneel
1963	A man and two women	verhalen, vertaald als "Een man en twee vrouwen, verhalen", 1965
1964	Martha Quest	roman, vertaald als "Martha Quest", 1980
1964	A proper marriage	roman, vertaald als "Een goed huwelijk", 1980
1964	A ripple from the storm	roman, vertaald als "Een echo van de storm", 1981
1964	African stories	verhalen
1965	Children of violence: Landlocked	roman, vertaald als "Gestrand", 1981
1966	The black Madonna	korte verhalen
1966	Winter in July	korte verhalen
1967	Particularly cats	korte verhalen - non-fictie, vertaald als "In 't bijzonder katten", 1979
1968	Going home	non-fictie
1969	Children of violence: The four-gated city	roman, vertaald als "De stad met vier poorten", 1983
1971	Briefing for a descent into hell	roman, vertaald als "Instructie voor een hellevaart", 1979
1972	The story of a non-marrying man	verhalen
1972	The temptation of Jack Orkney & other stories	korte verhalen
1973	The sun between their feet	verhalen
1973	The summer before the dark	roman, vertaald als "De zomer voor het donker", 1974
1973	This was the old chief's country	korte verhalen
1974	The memoirs of a survivor	roman, vertaald als "Herinneringen van een overlevende", 1982
1974	A small personal voice	non-fictie
1978	Stories	korte verhalen
1978	To room nineteen	verzamelde verhalen deel I
1978	The temptation of Jack Orkney	verzamelde verhalen deel II, vertaald als "De verzoeking", 1985
1979	Shikasta Re	science fiction, vertaald als "Shikasta", 1981
1980	The marriages between zones three, four and five	science fiction, vertaald als "De huwelijken tussen zones drie, vier en vijf", 1981
1980	The Sirian experiments	science fiction, vertaald als "De Siriaanse experimenten", 1982
1982	The making of the representative for Planet 8	science fiction, vertaald als "De vertegenwoordiger voor planeet 8", 1983
1983	The sentimental agents in the Volyen Empire	science fiction, vertaald als "De sentimentele waarnemers in het Volyen Rijk", 1985

jaar	titel	opmerkingen
1983	The diary of a good neighbour	roman, onder de naam Jane Somers
1984	If the old could	roman, onder de naam Jane Somers, vertaald als "In de herfst van het leven", 1985
1984	The diaries of Jane Somers	roman
1985	The good terrorist	roman, vertaald als "De barmhartige terroriste", 1986
1986	Prisons we choose to live inside	lezing, vertaald als "Gevangenschap waarvoor we kiezen", 1993
1987	The wind blows away our words	verslag, vertaald als "De wind waait onze woorden weg : berichten over het Afghaanse verzet en een vraaggesprek met de verzetsstrijdster Tajwar Kakar", 1988
1988	The fifth child	roman, vertaald als "Het vijfde kind", 1988
1989	Particularly cats and more cats	korte verhalen - non-fictie
1989	The Doris Lessing reader	selectie
1990	Through the tunnel"(korte verhalen	
1991	Particularly cats ... and Rufus	korte verhalen
1991	London observed, stories and sketches	verhalen, vertaald als "Londen bekeken, schetsen en impressies", 1992
1992	The real thing	korte verhalen
1992	African laughter, four visits to Zimbabwe	reisverhalen, vertaald als "Terug naar Afrika, vier bezoeken aan Zimbabwe", 1994
1993	Particularly cats and Rufus the Survivor	korte verhalen
1994	Shadows on the wall of the cave	non-fictie
1994	Conversations	non-fictie
1994	A small personal voice	non-fictie
1994	Under my skin - Volume One of My Autobiography, to 1949	autobibografie, vertaald als "Onder mijn huid, autobiografie tot 1949", 1994
1995	Spies I have known and other stories	korte verhalen
1995	Playing the game	roman
1995	Love, again	roman, vertaald als "Terug naar de liefde", 1995
1996	Putting the questions differently	non-fictie
1996	The pit	korte verhalen
1996	Play with a tiger and other plays	toneel
1997	Walking in the shade - volume two of my autobiography, 1949-1962	autobibografie, vertaald als "In de schaduw, autobiografie 1949-1962", 1997
1999	Mara and Dann, an adventure	roman, vertaald als "Mara en Dann", 1999
1999	Problems, myths and stories	non-fictie
2000	Ben, in the world	roman
2000	The old age of El Magnifico	korte verhalen - non-fictie
2001	The sweetest dream	roman, vertaald als "Het huis van Julia", 2002
2002	"The wolf people - INOPA Anthology 2002	poëzie
2002	On Cats	non-fictie
2003	The grandmothers; Victoria and the Staveney's; The reason for it; A love child	vier novellen, vertaald als "De grootmoeders; Victoria en de Staveney's; De reden ervan; Een liefdeskind", 2004
2004	Time bites	non-fictie

jaar	titel	opmerkingen
2005	The story of general Dann and Mara's daughter, Griot an the snow dog	roman, vertaald als "Het verhaal van generaal Dann, Mara's dochter, Griot en de sneeuwhond", 2005
2007	The cleft	roman, vertaald als "De Kloof", 2008
2008	Alfred & Emily	

Bronnen:

https://en.wikipedia.org/wiki/Doris_Lessing<http://dorislessing.org/>

From:

<https://wiki.kanaalweg.sasteren.nl/> - **Sasteren-Wiki**

Permanent link:

https://wiki.kanaalweg.sasteren.nl/sasteren/auteurs/doris_lessing?rev=1756140991

Last update: **2025/08/25 16:56**

